

[Peter Brixtoffe]

fradrag i skatten i stedet for et udbetalt beløb. Det er da en interessant tanke, og det synes jeg da at vi skal overveje. Når vi kigger på samordningen mellem skatter og sociale ydelser – og det er ikke alene familiedyden, det kan også være boligsikring og mange andre ydelser – skulle man nok generelt overveje, om det er fornuftigt, at vi i dag har det adskilt i mange forskellige love, og i praksis, når de administreres i kommunerne, i forskellige kontorer. Det kan være svært for den enkelte at overskue alle disse systemer i forhold til hinanden, og hvordan man bliver påvirket, når man f.eks. sætter indtægten i vejret.

Dér synes jeg at der her hos Socialdemokratiet ligger en åbning til at komme ind og få diskuteret disse sammenhænge fordomsfrit, ikke blot med henblik på samspilsproblemet, men også den administrative del af det, både set fra det offentlige synspunkt, men sågar også set fra borgerens synspunkt – og det lægger vi meget vægt på i Venstre, borgerens synspunkt, det, at man skal kunne overskue sammenhængen i tingene.

I øvrigt er det, når man taler om restancer og den slags ting, faktisk meget forebyggende for udviklingen i restancer, at den enkelte er i stand til at se konsekvenserne af en indtægtsændring ikke alene på skatten, men også på alle de forskellige sociale ydelser. Så det synes vi er en væsentlig og spændende ting, som vi nu kan diskutere sammen.

Jeg vil også lægge vægt på, at børnefamilierne får et løft med denne helhedspakke derved, at familiedyden sættes i vejret. Vi ved alle sammen, at det ikke mindst er familier med børn, som i disse år er blevet hårdt ramt af nogle af de ændringer i vores samfundsudvikling, som vi har haft. Derfor er det tiltalende, at der også har været plads til at forbedre børnetilskuddene.

Må jeg dernæst fremhæve, at man ikke skal vælge imellem at tage hensyn til arbejdsløsheden og så det at indføre lavere skat. Det er ikke det, man skal vælge imellem. Vi mener faktisk, at ved at få lavere skatter og ved at få højere børnetilskud, betale mindre i a-kassebidrag og ved at få lavere leveomkostninger styrker vi den politik, der går ud på at bekæmpe inflationen.

Vi mener faktisk, at vi dermed gør det lettere at indgå overenskomster med en lønudvikling, som vil styrke konkurrenceevnen.

Og når konkurrenceevnen styrkes, øges beskæftigelsen, og dermed er der den sammenhæng mellem vore forslag og beskæftigelsen, at skattelettelse af den karakter, vi foreslår, fører til en større beskæftigelse. Dermed vil jeg afvise, at man skal vælge mellem skattelettelse og bekæmpelse af arbejdsløsheden; tværtimod er det her en del af en politik, som vil forbedre beskæftigelsessituationen og dermed reducere arbejdsløsheden.

Socialdemokratiet kom med nogle indvendinger ud over den med arbejdsløsheden – herunder blev der gjort noget ud af det store underskud på finansloven. Der skal ikke herske tvivl om, at Venstre mener, at underskuddet er for stort, og så må vi jo i fællesskab ærgre os over, at vi må trækkes med renterne af de store underskud, som jo eksisterede, før den borgerlige regering trådte til i efteråret 1982.

Og så må vi jo med en vis ærgrelse tænke lidt tilbage og sige: Gid dog Socialdemokratiet havde haft samme interesse for underskuddet på finansloven dengang i begyndelsen af 1980'erne, da underskuddet ikke lå omkring 30 mia. kr., men omkring 50 mia. kr. Det må vi bare ærgre os over i fællesskab. Sådan er det, og så må vi glæde os over, at Socialdemokratiet i dag interesserer sig for underskuddet på finansloven.

Det er vi også selv interesseret i. Dermed er der jo mange, der interesserer sig for det underskud, og derfor vil mange af os vel arbejde for at få et lavere underskud.

Dernæst vil jeg om arbejdsløsheden understrege, at arbejdsløsheden netop er en af årsagerne til, at vi har dette underskud på nogle og tredive milliarder kroner, fordi det jo betyder, at vi får langt større udgifter til dagpenge, end vi er interesseret i. Jeg vil gerne understrege, at for Venstre er bekæmpelsen af arbejdsløsheden det vigtigste, vi overhovedet kan foretage os, og jeg tror, vi skal lade være med at sige, at det ene parti er mere interesseret i det end andre partier. Den tid er forbi, hvor der er nogle partier, der vil have mere arbejdsløshed – jeg ved ikke, hvem der nogen sinde har villet det – men i hvert tilfælde er der i dag en helt tværpolitisk interesse for at få folk i arbejde. Det er det værste, der kan ske for et menneske at være arbejdsløs, hvad enten man er ung, eller man er ældre, og derfor synes jeg godt, vi kan få den del af diskussionen ud.